

Školitelský posudek na magisterskou práci **Pavla Linharta: Mezidruhov^á agresivita lindušky luční (*Anthus pratensis*) a bramborníčka hnědého (*Saxicola rubetra*).**

Pavel Linhart patří mezi ty z mých studentů, kteří se zabývají mezidruhovou agresivitou. Oproti kolegům, kteří tento fenomén zkoumali na rehcích a pěnicích, byla jeho pozice při vstupu do magisterské práce mnohem obtížnější. Více méně jednoznačným závěrem jeho bakalářské práce totiž bylo, že linduška luční mezidruhově agresivní není. Abych řekl pravdu, nejvíce by mě potěšilo, kdyby v práci magisterské odstranil z předchozího výroku zpochybňovadlo, které jej uvádí. Nenašel jsem však odvalu nařít mu, aby další dva roky pokračoval ve shromažďování negativních výsledků. Místo toho jsme dali dohromady dvě témata přebírající a rozvíjející z práce bakalářské nejzajímavější vedlejší zjištění. Již tímto krokem bylo na potíže zaděláno – v terénní ornitologii se dá za dva roky získat solidně podložené závěry jen velkým štěstím.

Situaci nepomohla ani dvě z veskrze pozitivních vlastností kolegy Linharta, konkrétně pečlivost a přemýšlivost. Naprosto správně si vzal k srdci nabádání prudičů, kteří požadují, aby playbackové experimenty pracovaly s větším počtem nahrávek individuálních zpěvů. Začal je tedy pořizovat – a jeden rok byl v háji. Poslední ránu nám zasadila loňská dlouhá zima, která podstatně omezila již tak nesympaticky krátké období zvýšené agresivity lindušky luční. A to pomímám nechat kolegy Linharta vůči Moldavě v krušných Horách. Všechny tyto okolnosti se nemohly neprojevit v objemu shromážděného materiálu.

Výsledky jako takové však nejsou nezajímavé. Vcelku přesvědčivě, což bohužel neznamená průkazně dokládají, že se u bramborníčka hnědého vyskytuje agresivita svým načasováním a mechanismem spouštění odlišná, od té kterou jsme zjistili u rehků a pěnic. Také možnost uplatnění prostorové paměti v rámci obhajoby teritoria zůstává alespoň otevřena,

Mé kladní hodnocení osobnosti kolegy Linharta jsem již předeslal v prvním odstavci. Jen bych vyzdvihl jeho nadstandardně aktivní přístup. O všech svých zjištění byl nejen schopen ale též ochoten přemýšlet a přicházet i s vlastními řešeními. Za jedinou jeho nápadnější nectnost by snad bylo možno označit nevelkou rychlost konání, která by slušela spíše obyvateli žirné Hané. Negativně se projevovala zvláště při startu sezóny.

Z předchozího textu by mělo být zřejmé, že si magisterského výkonu kolegy Linharta vážím a většinu nedostatků přičítám okolnostem. Nemám tedy žádné pochybnosti o úspěšné obhajobě předložené práce.

Č.B. 28.5. 2007

Roman Fuchs

